

leret Behandling af det kriminelle maatte nødvendigvis medføre en Opgivelse af Hovedtanken i Retsorganisationsforslaget, og derved vilde der bringes en Forvirring ind i det Hele, som ikke kunde afhjælpes, uden at der maatte ske en betydelig vidtrækkende Omsarbejdelse af Forslagene i deres Helhed. Hvad angaar Spørgsmaalet om at forelægge disse Forslag paany, vil jeg sige, at jeg har virkelig hidtil ment det Samme som den ærede sidste Taler, Folketingsmanden fra Viborg (Klein), at der ikke under de nuværende Forhold var nogen videre Udsigt til, at Interessen vilde samle sig om dette Forslag i en saadan Grad, at der var Udsigt til at føre det igjennem. Naar jeg ikke har forelagt dette Lovforslag her i Aar, er det virkelig kun af den Aarsag, og det er aldeles ikke, fordi jeg skulde være kommen til nogen anden Anskuelse om selve Sagen, ligesom det ogsaa er en Misforstaaelse, naar man har opfattet uogle Ord af mig i Tilslutning til, hvad den ærede Forslagsstiller sagde forrige Gang, saaledes, at jeg havde villet paa en Maade sige til Thinget, at, naar man vilde offre mig Nævningerne, naar man for at føie mig vilde give Afkald paa Nævningerne, vilde jeg for at føie Thinget gaa ind paa en Obergang til Anklageprincippet med Mundtligheds-systemet; thi det Sidste maa komme til; ellers naaes der ikke tiltrækkeligt ved at gaa over til Anklageprincippet. Navnlig med Hensyn til Garantien for, at Sagen kommer til at foreligge de Dømmende, som den virkelig er, vil man ikke naae Noget alene ved Anklageprincipets Gjennemførelse, uden at man ogsaa har Mundtlighed med. Men det er vist ogsaa de to Ting i Forening, som den ærede Forslagsstiller sigtede til ved de Ytringer, han fremkom med. Jeg finder, det slet ikke kan bestrides, at dette Udsagn, denne Ytring af den ærede Forslagsstiller er rigtig, at det er meget vel muligt, og at der vil naaes noget Betydeligt ved blot at tage Anklagesystemet og Mundtlighed, selv om man maatte give Afkald paa at gennemføre Nævningerne. Det mente jeg og mener jeg; jeg tror ikke, at nogen Saghyndig kan bortrøjonere, at det er saaledes. Men jeg har ikke sagt disse Ord, fordi jeg derved vilde tilkjendegive, at jeg er bleven en Modstander af Nævningerne. Tværtimod; hvis jeg skulde opleve at se disse Forslag gennemførte, som jeg har anvendt megen Tid og mange Aar af mit Liv til at arbejde paa, vilde det for mig kun være en stor Tilfredsstillelse. Men jeg har i den Henseende den samme Mening, som det ærede Medlem fra Viborg (Klein), og det er af den Grund, jeg har en vis

Sty for at komme frem med dette Lovforslag, naar det ikke er Meningen, at der skal gøres noget virkelig Alvorligt ved det. Jeg kan derfor kun gjentage, hvad jeg ved en tidligere Veilighed har berørt, at jeg kunde meget ønske og vilde betragte det allerede som noget Udbytte af de stedfundne Forhandlinger i denne Sag, om det paa en eller anden Maade gennem en Afstemning kunde bringes paa det Rene, hvad der er Thingets Mening i den Henseende, om man virkelig for Alvor har lyst til at betræde den Vej, at gaa til den større Reform, og ønsker at faae dette Lovforslag fremlagt paany, i hvilket Tilfælde jeg skal gjøre det med al Fornøielse saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det, eller man ikke ønsker det, i hvilket Tilfælde det jo saa er bedre at rette Opmærksomheden paa, hvilke andre Reformers der kunne gøres i Mellemtiden. Maa ske kan denne Sag give Anledning til, at der ogsaa kan komme noget mere Bys over dette Forhold, og ogsaa fra denne Side betragtet vil jeg derfor finde, at den ærede Forslagsstiller i saa Fald ikke har nogen Grund til at fortryde, at han har bragt Sagen frem.

Forslagsstilleren (Schjøth): Jeg skal gjentage, iøvrigt kun ganske kort, at jeg ganske deler den ærede Justitsministers Ønske om at faae Noget ud af denne Sag. Om det end ikke bliver det, jeg har foreslaaet, saa vil jeg endda være tilfreds, hvis dette Forslag kunde give Stødet til, at disse Spørgsmaal bleve tagne under Overveielse og til en Forhandling, der kunde føre til et Resultat, selv om det kun var paa et enkelt Punkt. Jeg skal ikke forlænge Debatten, men er nødt til overfor det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch), at protestere mod hans Udsagn om, at jeg i mit tidligere Foredrag i denne Sag skulde have gjort mig skyldig i Overdrivelse. Jeg fastholder, at hvad jeg har omtalt og beskrevet om Forholdene ved Forhørsvirksomheden her i Landet, særlig ved Københavns Politis og Kriminalret, er støttet paa personlig Erfaring; derfor fastholder jeg hvert Ord, jeg har sagt. Forhørsvirksomheden er baseret paa, hjulpen og sekundært af Skældsord, Intimidation af den Tiltalte og hans Nærmeste, Loffemidler, Indespærring i Skabe, Udsultning, Forstyrrelse af Natteøvn, Nægtelse af at sidde ned under Forhøret — hvilket svækker Nervesystemet i høj Grad, naar man skal staa op i lang Tid — Varetægtsfængsel, undertiden af en Længde, der kan medføre Tiltaltes fysiske og økonomiske Ruin, og tillige, hvis han er